

Derimod er en saadan Fremgangsmaade selvfølgelig ikke mulig med Hensyn til de almindelige Aktier, der er spredte i vide Kredse.

For at faa fuld Klarhed over de almindelige Aktionærs Rettigheder har Udvalget efter Samraad med Ministeren for Industri, Handel og Søfart anmodet d'Herrer Professor, Dr. juris Henry Ussing og Højesteretsagfører Steglich Petersen om at foretage en Undersøgelse af dette Spørgsmaal og har i den Anledning modtaget det Responsum, der aftrykkes som Bilag.*)

Det fremgaar af dette, at der ikke er noget til Hinder for at gaa den ved Rekonstruktioner sædvanlige Vej: at nedskrive de gamle værdiløse Aktier til et efter Forholdene afpasset minimalt Beløb. Denne Fremgangsmaade vil dog i dette Tilfælde være forbundet med forskellige tekniske Vanskeligheder, navnlig foranledigede ved Stemmeretsreglerne i Bankens gamle Vedtægter. Man har derfor ment, at det vilde være naturligere at følge den i det afgivne Responsum anviste anden Udvej, samtidig med Rekonstruktionen i Henhold til Lov at expropriere de gamle Aktier. En Lovbestemmelse herom anses for at være i Overensstemmelse med Grundlovens § 80, idet Staten ved sin ubegrænsede Garanti har paataget sig en meget betydelig økonomisk Risiko, og derfor har „en meget stærk Interesse i, at den i Bankens Virksomhed liggende Værdi udnyttes“. Den Omstændighed, at Aktierne maa anses for værdiløse, anses ikke for at være til Hinder for en Expropriation.

Selv om der ikke er Mulighed for noget Vederlag til de gamle Aktionærer for Afstaaelsen af deres Aktier, skal man dog pege paa det ønskelige i, at der af praktiske Grunde træffes en Ordning, hvorved Aktierne kan indløses imod et minimalt Vederlag. Naar Banken fortsætter under sit hidtidige Navn, og en ny Aktiekapital med Tiden kan forventes sat i Omløb, maa det bl. a. ogsaa af børstekniske Grunde anses, om ikke for nødvendigt, saa dog for ønskeligt, at der saavidt muligt finder en Tilintetgørelse Sted af de gamle værdiløse Aktier. Man har tænkt sig, at Spørgsmaalet lettest kunde ordnes ved, at der paa Finansloven blev givet Finansministeren Bemyndigelse til at indløse de gamle Aktiebrev imod en minimal Godtgørelse, tilstrækkelig stor til at vederlægge den med Opsamlingen og Fremsendelsen forbundne Ulejlighed.

Med Hensyn til den fremtidige Ordning af Bankens Forhold har man forudsat, at man vilde lægge den af Udvalget foretagne Gruppering af Engagementer til Grund for de Bestemmelser, som det med Henblik paa Fremtiden maa anses for naturligt at træffe. I Overensstemmelse hermed er der i Lovforslaget foreslaaet oprettet en Likvidationskasse, benævnet „Afviklingskassen af 1928“, til hvilken man har foreslaaet alle Afviklingsengagementer — de i Overensstemmelse med Bankens Ledelse som saadanne udskilte, under Gruppe A. henførte — henlagte til fremtidig Administration. Som det fremgaar af Lovforslaget er til denne Gruppe udelukkende henført saadanne Engagementer, der allerede er under Afvikling eller dog er bestemte til saadan, og til hvilke der ikke knytter sig nogen bankmæssig Interesse.

Naar disse Engagementer, der tænkes overførte til Afviklingskassen tilligemed de paa disse i Regnskabet beregnede Hensættelser og Kreditkonti samt Konti for realiserede Sikkerheder, udskilles, tør man under Forudsætning af Afvikling efter sædvanlige bankmæssige Principper regne med, at denne Udskillelse ikke vil paadrage Staten nye Tab udover de ved Opgørelsen beregnede. Naturligvis vil det være af Betydning at finde Former for Administrationen, der begrænser Omkostningerne ved denne mest muligt; efter Engagementernes Karakter kræver Afviklingen ikke noget større Apparat.

*) Optrykt som Bilag 4.